

ΕΤΟΣ 62ον

7 Δεκεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3210)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ

Γιά μία γυναίκα σκυμμένη παθολογικά δεκαοκτώ χρόνια, τήν όποία συνάντησε ό Χριστός στή Συναγωγή καί τή θεράπευσε, μās μιλάει ή σημερινή ευαγγελική περικοπή, άγαπητοί άδελφοί. Βλέποντάς την ό Χριστός άκροώμενη τόν λόγο του Θεοϋ, τήν «έλησε» άπό αυτό τό παθολογικό δέσιμο, τή θεράπευσε πάραυτα. Μέ προκάλλυμμα του φθόνου για τό θαϋμα πού έγινε τό Σάββατο, ό άρχισυνάγωγος επέμενε στήν άργία του Σαββάτου, σέ τρόπο πού νά μήν επιτρέπεται οϋτε ή ευεργεσία τήν ήμέρα του Σαββάτου. Ό Χριστός όμως πολύ όμορφα, όσο καί άποστομωτικά, του άπάντησε ότι μέρα Σάββατο κάποιος παίρνει άπό τή φάτην τό βόδι του ή τόν όνο του καί πηγαίνει νά τά ποτίσει, χωρίς αυτό νά θεωρείται παρανομία. Μέ ποιά λογική ή θεραπεία ενός ανθρώπου καί μάάλιστα τέκνου του Άβραάμ θά θεωρηθεί παράνομη; « Όχι μόνο παράνομη δέν είναι, αλλά θά έπρεπε νά χαρείς κιόχλας», ήταν σαν νά έλεγε στον άρχισυνάγωγο ό Χριστός, φέρνοντας στήν έπιφάνεια τήν ύποκρισία του.

Ό συγκύπτων άνθρωπος

Ό Άνθρωπος σημαίνει «άνω θρώσκα», κοιτῶ ψηλά. Ό γυναίκα αυτή, λόγω τής πολυετούς άσθενείας της, ή όποία είχε δαιμονική προέλευση κατά τά λεγόμενα του ίδιου του Χριστου, είχε μέ τά χρόνια χάσει αυτή τήν αίσθηση.

Έρμηνεύοντας βαθύτερα τή συγκεκριμένη περικοπή θά λέγαμε ότι κάθε άνθρωπος μέ τόν τρόπο ζωής του μπορεί νά χάσει τήν αναφορά του στον Θεό, ύποκύπτοντας στις πιέσεις καί τις απαιτήσεις των παθών καί των δαιμόνων. Άπομακρύνεται άπό τόν Θεό καί σύμφωνα μέ τό γνωστό πατερικό λόγιο ό νοϋς πού θά άπομακρυνθεί άπό τόν Θεό «ή κτηνώδης γίνεται ή δαιμονιώδης» σύμφωνα μέ τόν άγιο Γρηγόριο τόν Παλαμά. Ένώ πλάστηκε για νά ήγεμονεύει τής ψυχής καί του σώματος, καταλήγει χειρότερος καί άπό τά έρπετά καί τά τετράποδα. Γίνεται όντως συγκύπτων, ηησιμονώντας τή θεία του καταγωγή.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θρησκευτική ύποκρισία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἣν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδων δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἕτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατηγοροῦντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Ὑπομένοντας μαρτυρικά τὴν ἀσθενεία της ἢ συγκύπτουσα, τελικὰ θεραπεύεται ἀπὸ τὸν Χριστὸ μέσα στὴ Συναγωγὴ. Δεκαοκτὼ χρόνια ὑπομονῆς μέσα στὴ σὺναξη τῆς Συναγωγῆς λήγουν αἰσίως μὲ τὴν εὕρεση τῆς πολυπόθητης ὑγείας ἀπὸ τὸν Χριστό. Γι' αὐτό, ὅσα καὶ ὅποια κι ἂν εἶναι τὰ παραπτώματά μας, οἱ πτώσεις μας, τὰ βάσανα, τὰ τραύματα, οἱ θλίψεις, οἱ στενοχώριες καὶ οἱ συμφορές μας, νά μὴ λησμονοῦμε ποτέ τὴ ἱατρικὴ σὺναξη. Ἡ θεία Λειτουργία, ὡς ἐμπειρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος ἰᾶται τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας. Πάντοτε θά μᾶς ἐλθεῖ ὁ Θεός, παραβλέποντας τὰ πληθῆ τῶν ἀνομιῶν μας. Ὁ χειρότερος σύμβουλος εἶναι ἡ ἀπελπίσια. Ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ στὴν προσευχὴ καὶ τὴ ἱατρεία τοῦ Θεοῦ, ἀποτελοῦν τὴ σωστὴ εὐλογημένη ἀντιμετώπιση ὁποιοῦδήποτε πειρασμοῦ.

Ἡ ἴαση τῆς συγκύπτουσας ἐκφράζει τὴν πτῶση καὶ ἀνόρθωση τοῦ ἀνθρώπου

Τό περιστατικὸ τῆς ἴασης τῆς συγκύπτουσας συγκεφαλαίωνει τὴν πνευματικὴ περιπέτεια τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποτελεῖ κυριολεκτικὰ περίληψη τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἐκφράζεται καὶ περιγράφεται ἡ πτῶση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ ἀποτελέσματά της, ἐνῶ βαθιὰ καὶ ὑπόρρητα ἀναπέμπεται ἀπὸ ὅλο τὸν πρὸ Χριστοῦ κόσμὸ τὸ «ἀμήν, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ», γεγονός πού πραγματοποιεῖται καὶ περιγράφεται στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὅπου διὰ τῆς σταυρώσεως, ταφῆς, ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, ἀνορθώνεται καὶ ἀποκαθίσταται ἡ πεσμένη ἀνθρώπινη φύση.

Τὰ γεγονότα αὐτά, γίνονται μέρος τῆς προσωπικῆς ἱστορίας καθενὸς πού ζεῖ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Καὶ ἦτο ἐκεῖ μίᾳ γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια καὶ ἦτο σκυμμένη καὶ δέν μπορούσε νὰ σταθῇ ὄλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καὶ τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου» καὶ ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δὲ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἔλαβε τότε τὸν λόγον ὁ ἀρχισυναγωγὸς, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καὶ εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Ἐπάρχουν ἕξ ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ θεραπεύεσθε καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐποκρίτα, δέν λύνει καθέναν ἀπὸ σὰς, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταυλὸν καὶ τὸν φέρνει νὰ τὸν ποίησῃ; Αὐτὴ δὲ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια, δέν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὰ δεσμά αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὄλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὄλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἔνδοξα πράγματα πού αὐτὸς ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησίαν. Συσταυρῶνται, συνθάπτεται, συνανίσταται καὶ συναναλαμβάνεται μὲ τὸν Χριστὸ μέσα στὴ θεῖαν Λειτουργίαν, μετέχοντας κατάλληλα προετοιμασμένοι στό Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πτώσις καὶ ἡ ἀνόρθωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἓνα συνεχές μυστήριον, ἓνα διαρκές γεγονός πού καταλήγει στὴ μεταμόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Χριστό.

Ὁ φθόνος, ἓνα πρόβλημα τῶν ἀνθρώπων «τῆς ἐκκλησίας»

Παρατηροῦμε στό σημερινὸ Εὐαγγέλιον μὲ πόσον φθόνον καὶ μίσον ἀντέδρασε ὁ ἀρχισυναγωγὸς ἀπέναντι τὸν Χριστό, ἄρα καὶ τὴ συγκύπτουσα, καλύπτοντας μάλιστα νομότυπα τὴν ἄρρωστη αὐτὴ ἐκδήλωσις τῶν συναισθημάτων του.

Συχνὰ συμβαίνει καὶ μάλιστα στὸν ἐκκλησιαστικὸν χώρον νὰ βλέπουμε θαυμαστές μεταστροφές πολλῶν ἀνθρώπων μὲ ἄσχημο πρότερον βίον. Τοὺς βλέπουμε κυριολεκτικὰ ἀλλοιωμένους ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀντὶ νὰ χαιρόμαστε πού ἀρκετὰ πληγωμένα πρόβατα τοῦ Χριστοῦ βρῆκαν τὸν δρόμον γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, μετατρέπομαστε ἑμεῖς σὲ σύγχρονους ἀρχισυναγωγούς, σὲ λύκους βαρεῖς καὶ ἀσκοῦμε –δυστυχῶς– τίς ἀνρεπέστερες κριτικὰς σὲ αὐτὰ τὰ ἀδέλφια μας. Ἀντὶ νὰ θαυμάσουμε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ δοξάσουμε τὸ ὄνομα Του, νὰ κάνουμε χώρο θαληρωῆς καὶ στοργικῆς ὑποδοχῆς στὴν καρδίαν μας, ἀντιδροῦμε ἀφύσικα, ἴσως καὶ μὲ κάποια ὑποσυνείδητη ζήλεια. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποδεικνύει τὸν κίβδηλον χαρακτήρα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, γεγονός πού

7 Δεκεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ
Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.
Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκά.
Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14.

μᾶς παροτρύνει νά κατακρίνουμε, νά καταηλιοῦμε, νά συκοφαντοῦμε καί γενικά νά δυσκολεύουμε τή ζωή τους.

Ἀνάγκη λοιπόν μεγάλη εἶναι, νά ἐπιστρέψουμε στόν ἑαυτό μας, νά κάνουμε αὐστηρή ἐνδοσκόπηση, ὥστε νά νιώσουμε «ἔσχατοι πάντων». Τότε δέν θά ἔχουμε λόγος νά ὑποφέρουμε ἀπό αὐτοῦ τοῦ τύπου τοῦ βλαβεροῦ λογι-σμοῦ. Ἀντίθετα, θά μᾶς χαρίσει ὁ Κύριος τήν αἴσθησι τῆς ἴσης στή συγκύ-πτουσα ψυχή μας καί θά μᾶς ἀνορθώσει.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΑΔ 2015

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2015.

Ἡ **Ο ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί ἐπίκαιρα μηνύματα.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΑΔ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπώων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἄν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της στίς ἰδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθῆκες.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρὸς Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.
